

אביטת נפלאות

מעובד מתוך שיעורים והתוועדויות של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

בס"ד, יתרו - משפטים תשפ"ג, גיליון 29

רבי, משפיע, צדיק, גיבור

הגיבור הוא מי שמעניק לי השראה לפעול פעולות גדולות בשדה הציבורי, בעוז ובגבורה וללא מורא.

לפעמים אדם חושש להתקרב לדמויות שאינן הרבי "שלו". הוא ירא שמא ההתקרבות אליהן תפגע בשלמות ההתקשרות שלו עם הדרך. אבל החלוקה לתפקידים שונים מאפשרת לאדם לשאת עיניים גם אל מי שמעבר לחוגו המסוים, ולקבל השראה משלל דמויות שונות, קרובות ורחוקות. כשהוא מגיע לפרשת דרכים בעבודת ה', יש לו גלריה שלמה של אנשים לשאוב מהם עצה והדרכה: מהגיבור בענייני עשייה, מהצדיק בענייני אהבה, מהמשפיע בענייני תיקון המידות, ועל-ידי הרבי לזכות לפגוש את הנפש האלוקית שלו-עצמו.

ולפעמים המצב הפוך: אדם מרגיש קשור מאוד להרבה דמויות, וירא לוותר על אחת מהן. הוא עלול לסבול מבלבול וחוסר יציבות, כל עוד אין לו הגדרה ברורה מה תפקידה של כל דמות בחייו. גם כאן החלוקה היסודית לארבע עשויה להועיל מאוד.

מזמנים להכיר לעומק את ארבעת אבות-הטיפוס, ולנסות לענות לעצמכם על השאלה: מיהו הרבי, המשפיע, הצדיק והגיבור - שלכם.

מי לא אוהב סיפורי צדיקים? כולנו, קטנים כגדולים, אוהבים לפגוש דרך הסיפורים את הדמויות הפלאיות ששתל לנו הקדוש-ברוך-הוא בכל דור. אנחנו שומעים את הסיפורים לא רק כי זה "כיף", אלא כי עמוק בפנים אנחנו יודעים שהדרך הטובה ביותר "להידבק" מאנשי המופת הללו היא להכיר אותם, את עולמם ואת מעשיהם. והסיפורים הם רק דרך אחת; הרבה יותר טוב לנו לפגוש בעצמנו את האנשים הללו. לפעמים מפגש יחיד כזה יכול לספק לנו השראה לשנים ארוכות.

אבל רק כשמתבוננים לעומק שמים לב לכך שהצדיקים ודמויות-המופת ממלאים עבורנו תפקידים שונים ומשלימים. כל סיפור וכל דמות פועלים אצלנו בנפש פעולות אחרות.

בגיליון הפעם נתבונן, בדרכו של הרב גינזבורג, בחלוקת כלל הדמויות הללו לארבעה אבות-טיפוס: **רבי, משפיע, צדיק וגיבור**. ישנם אנשי מעלה שאינם בגדר "רבי", ואף על פי כן נוכל לקבל מהם המון "משפיעים" שלנו, כ"צדיקים" שלנו או כ"גיבורים" שלנו. המשפיע הוא מי ש"מיישר" אותי ומספק לי הדרכות חינוכיות אישיות; הצדיק הוא מי שעצם הקרבה אליו גורמת לי חמימות, התלהבות ורצון להיות טוב ולהיטיב לזולת;

מעובד מתוך חוברת **נפלאות היוצאת בכל שבוע** ומופצת בכל רחבי הארץ. להצטרפות - ראו בגב הגליון

נ	ל	ע	י	נ	י
ו	א	כ	י	ט	ה
נ	פ	ל	א	ו	ת
מ	ת	ו	ר	ה	ך



אבא ואמא בעבודת ה'

מי הרבי שלך?

המשפיע

ישנה דמות נוספת וחשובה בעבודת ה' – ה"משפיע". לו תפקיד מיוחד – לעזור לי לקבל ולהכיל את תורתו של הרבי.

התנאי הראשון כדי להצליח לקבל תורה, הוא שאוכל לעמוד מול עצמי בצורה מפוכחת וללא כחל ושרק. כאשר השופט היחיד שלי הוא אני-עצמי, הדרך לזיזים-עצמיים קצרה. "אדם קרוב אצל עצמו", ותמיד נעדיף לייפות את המציאות כדי להרגיש טוב עם עצמנו. המשפיע הוא אדם המכיר אותי אישית, על מעלותיי וחסרונותיי, ויודע להדריך ולכוון אותי כיצד להשתפר. לא תמיד נעים שמטיחים בנו את האמת, אך כשמרגישים שזוהי 'ביקורת בונה' המגיעה מאהבה גדולה – מעוניינים ואף שמחים לשמוע.

אם הרבי הוא זה שמעניק לנו את דבר ה' ואורו, תפקידו של המשפיע הוא להפוך אותי להיות כלי לאור הזה. המשפיע אינו חייב להיות חסיד של הרבי שלי. הוא יכול להיות המשגיח בשיבה או הרב האישי המכיר אותי ומדריך אותי רבות. הוא יכול להיות חבר טוב, יועץ מיוחד או אף אבא שלי, שאינו מוותר לי ומעמיד אותי על האמת. כשהוא

בכל דור יש דמות מרכזית, החיה בחוויית אחדות ה' ובקשר קרוב אליו. היא ה"דעת תורה" של הדור, ובעזרתה מקבלים גילוי של אור אלוקי ודרך בעבודת ה'. הדמות הזו רגישה לדבר ה', ובמלים פשוטות – מגלה לכולנו את ההכרה הבהירה שיש ה' בעולם, ושהוא רלוונטי לעולמנו גם כעת.

ה"רבי" אינו דווקא הגאון הגדול בדור. הדגש הוא החיבור והרגישות העמוקים לה' והיכולת למסור את דברו אלינו

בלשון החסידות, הדמות הזו נקראת "רבי". החסידות לא חידשה זאת – הרבי הראשון שעמד לעם ישראל היה משה רבינו, שאמר: "אֲנֹכִי עֹמֵד בֵּין ה' וּבֵינֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לְהַגִּיד לְכֶם אֶת דְּבַר ה'". מאז, בכל הדורות היו מנהיגים רוחניים שידעו להביא את דבר ה' ותורתו לדורם. הרס"ג, הרמב"ם, האריז"ל, צדיקי החסידות – הבעל-שם-טוב, המגיד ממעזריטש וממשיכיהם, הם רק חלק משרשרת ארוכה. בדורות האחרונים יהיו מי שיזהו את הרבי בדמויות כמו רבי ישראל סלנטר, הראי"ה קוק ועוד צדיקים שהביאו את דבר ה' לדורם. בדורנו, זהו כמובן הרבי מליובאוויטש.

המשפיע מכיר אותי אישית, על מעלותיי וחסרונותיי, ויודע להדריך ולכוון אותי כיצד להשתפר

עושה זאת בצורה מוצלחת, אני נפתח ומצליח לקבל מהרבי ולהתחבר לה'. בנוסף, גם לאחר הדרכת הרבי, המשפיע עוזר לי ליישם זאת בהתאם להיכרות שלו עם מעלותיי, חסרונותיי וכישרונותיי. בהקבלה למבנה המשפחה, הרבי והמשפיע משולים לאבא ואמא, שכל ילד זקוק להם כדי להתפתח ולגדול. כמו אבא, הרבי 'נותן את הטון' ומסמן את הכיוון הכללי אליו צריך ללכת בעבודת

רבי הוא דמות הניצבת ב'ראש הפירמידה' ומביאה את דבר ה' עד אלינו, הוא היהודי שמזוהה עברונו כמי שהכי מתאים להנהיג את עם ישראל כולו.

ה"רבי" אינו דווקא הגאון הגדול בדור. הדגש אצל הרבי הוא החיבור והרגישות העמוקים לה' והיכולת למסור את דברו אלינו. החיבור לה' מעניק לרבי תפקידים נוספים: כשנהיה בצרה נפנה אליו לעורר את רחמי ה'. כשנבלבט בשאלה לאיזו שליחות להקדיש את חיינו – נתייעץ אתו. תכונותיו מעניקות לו יכולת 'לשים את האצבע' על הדברים החשובים יותר.

בדרך ועוזר לי להסיר את המכשולים שמפריעים להתקדם.

ה'. המשפיע משמש כאמא מסורה – הוא עובד אתי על הפרטים הקטנים, דואג שאצליח לצעוד

לסיכום: 'רבי' ו'משפיע' הם שתי הדמויות המשמעותיות בעבודת ה' – הרבי מעניק את דבר ה' ואת משימות הדור, והמשפיע הוא המדריך האישי העובד עם האדם ועוזר לו לתקן את מידותיו ולהפוך לכלי לאורו של הרבי.

תחנה שנייה

דמויות מופת

כמובן, על האדם לאמץ לו 'רבי' שימש כ'צינור' לדבר ה' אליו, אך לצדו שוכנות דמויות אחרות

למי שמצוי בעולם החסידי, דמויות הרבי והחסיד אינן חדשות. אך פעמים רבות דומה שדווקא ההתקשרות החסידית לרבי עם דרך ברורה בעבודת ה' אינה מאפשרת לקבל הרבה טוב מדמויות מיוחדות שאנו פוגשים בחיים. מאידך, ישנם כאלו שהקשר הטוטאלי מרתייע

הרחבת 'גלריית הדמויות' המעניקות השראה וגוונים נוספים בעבודת ה'

המעניקות השראה וגוונים נוספים בעבודת ה' – אלו ה"צדיק" וה"גיבור". בשונה מהרבי והמשפיע המעניקים את הדרך בעבודת ה', מהצדיק ומהגיבור אינני מקבל בדווקא בדרך ישירה – הם מעניקים בעיקר השראה, דוגמה אישית ומודל לחיקוי. הבה נערוך אתם היכרות.

אותם. לא תמיד קל 'להצטמצם' לדמות אחת, ואכן, במשך החיים אנו פוגשים דמויות מופת רבות, שגורמות לנו השתאות והתפעלות – 'אנשים טובים באמצע הדרך' העולה בית א-ל.

אלו גם אלו ירוויחו מההצעה הבאה – הרחבת 'גלריית הדמויות' שמלוות את האדם בעבודת ה'.

לסיכום: הרחבת 'גלריית הדמויות' בעבודת ה' מאפשרת הזדהות עם דמויות שונות ומעניקה יכולת לקבל גוונים נוספים בעבודת ה'.

תחנה שלישית

על צדיקים וגיבורים

"הוא עשה אותי יהודי!"

של הצדיק מעניקה לנו את תחושת החמימות בעבודת ה' ואת הרצון להיות טוב כמוהו. הצדיק אינו חייב להיות מה'חוג' שלנו, חסיד של הרבי שלנו או מהמגזר אליו אנו משתייכים. הוא פשוט 'יהודי טוב' שדמותו האירה לנו וחיזקה אותנו.

כיצד נדע מי הוא הצדיק 'שלנו'?

הצדיק הוא זה שמקרב אותנו לעבודת ה'. בין שלא גדלנו כשומרי תורה ומצוות ודמותו עוררה

בכל דור יש צדיקים – דמויות מופת המעוררות השתאות ומשמשות כדוגמה חיה. הצדיקים מצטיינים במידותיהם המתוקנות ובעיקר באהבה גדולה – אהבה לכל יהודי, אהבת אמת לתורה, והכול מתוך אהבה איך-סופית לה'.

המשברים והקשיים שלנו עלולים לגרום לנו חלילה להתרחק מה'. אך דמותו האוהבת והמאירה

עלינו, ולצד זאת לקבל השראה מדמות בעלת־חסד שהשפיעה עלינו.

הגיבור

עבודת ה' אינה רק לימוד והשראה. היא צריכה להוביל למעשים ולהועיל בהתמודדות בשטח עם קשיי המציאות.

כשאתגרים מונחים לפתחנו, אל מול כוחות שפועלים כנגד המטרות שעליהן אנו נאבקים, אנו זקוקים לדמות של גיבור. גבורה, בסופו של דבר, היא תכונה הנחוצה לבניין מנהיגות. דמות הגיבור ניצבת מול עינינו, ובהתמודדות קשה אנו שואלים את עצמנו: 'כיצד הוא, עם תעצומות הנפש שלו, היה פועל?'. הגיבור שלנו אינו חייב להתעסק באותו נושא שאִתו אנו מתמודדים, וגם לא בהכרח שאלמד ממנו את כל אורחות חייו. "אין לך אדם שאין לו שעה", ופעמים

הגיבור שלנו אינו חייב להתעסק באותו נושא שאִתו אנו מתמודדים, וגם לא בהכרח שאלמד ממנו את כל אורחות חייו

רבות זהו מישוהו שעמד בניסיון מסוים, ברגע של מסירות נפש וכדומה, ומעשיו משמשים עבורי דוגמה מעוררת השתאות.

לדוגמה - הרב אברהם ישעיהו הבר ע"ה,

אותנו לעשות זאת, ובין שאנו 'דתיים' מבטן ומלידה - לכל אחד יש את השלב שבו מטל עליו 'ללכת על זה', לבחור בבחירה פנימית יותר בה' ובתורתו. הצדיק שלנו הוא מי שדמותו משכה אותנו בעבותות

אנו מסוגלים 'להתחמם' מאורו של תלמיד חכם עם אהבת התורה, ולצד זאת לקבל השראה מדמות בעלת־חסד

אהבה לה' ולתורתו. הוא זה ש'עשה אותנו יהודים' והטעים לנו את טוב ה'.

דוגמאות לצדיקים בדורות האחרונים אפשר למצוא בדמותו של ר' אריה לוי, שהעניק השראה וחוּם לרבבות יהודים שפגשו אותו או שמעו עליו; בדמותו של הבבא סאלי, ש"אהבת ישראל" שלו הגיעה עד שמי שמים ופעלה מופתים גלויים; או בדמותו של הרב חיים דרוקמן שמשמשת עבור רבים כהשראה להתמסרות בשביל עם ישראל. אגב, ה'צדיק' אינו חייב להיות דמות מפורסמת - הוא יכול להיות יהודי מבית־הכנסת או מהשכונה שמידותיו התרומיות חרוטות בלבי עד היום.

דמות הצדיק, יותר משאר הדמויות, יכולה להתחלק לכמה אנשים. אנו מסוגלים 'להתחמם' מאורו של תלמיד חכם שאהבת התורה שלו הקרינה

הרב יצחק גינזבורג - הדמויות שלי

ה'צדיק' הוא הרבי מנדבורנה־ראמאן, הרב מאיר אייזיקזאהן (בעל ספר "מבשר טוב"), שקירב אותו ליהדות וזכור לו כאיש "הכי טוב בעולם"...

ה'גיבור' הוא חמיו, ר' משה־צבי סגל, שהיה חסיד ואיש מעשה, לוחם ללא חת לפני קום המדינה וגם אחריו.



ומי הדמויות שלי? ניסיון לעשות סדר בדמויות המשפיעות בחיי, לאור המפה המשורטטת כאן, ילמד אותי הרבה על עצמי, יחדד ויחזק את הקשר לדמויות־המופת שבהן פגשתי ויעזור לי לסלול טוב יותר את המסלול שלי בדרך ה'.

שרטטנו את מודל ארבע הדמויות העיקריות בעבודת ה'. היישום, בסופו של דבר, הוא לפי נטיית לבו של כל אחד.



לשם ההמחשה, נביא כאן את ארבע הדמויות שאימץ

הרב יצחק גינזבורג שליט"א, כפי שסיפר בגילוי לב (בשיעור שפורסם בחוברת 'נפלאות'):

ה'רבי' הוא כמובן הרבי מליובאוויטש.

ה'משפיע' הוא הצדיק הירושלמי ר' אשר פריינד, שהיה בקשר אתו בשנים משמעותיות והדריך אותו בעבודת ה'.

או הנאחזים בגבעות ארץ ישראל ובחומש. ישנם גיבורים רבים המסתובבים בינינו, ועלינו לקבל מהם השראה של גבורה ועשייה ללא-חת.

מקים ארגון 'מתנת חיים' לתרומות כליה; חללי ישראל, כמו רועי קליין הי"ד, שברגע השיא של חייו השליך את עצמו על רימון-יד כדי להציל אחרים;

לסיכום: כל אחד פוגש בחייו דמויות מופת שהטביעו את חותמן עליו. אפשר לחלק אותן לשני סוגים - הצדיק והגיבור. זיהוי של הדמויות המשפיעות עליו ביותר בתחומים אלו יעניק לי השראה לעבודת ה' ולהתמודדות עם אתגרי המציאות.

תחנה רביעית

עזות דקדושה

על רוח התורה, היו ב'ברית החשמונאים' כאלו שרצו להמשיך ולהילחם בנשק עד כינון מלכות יהודית אמיתית. ר' משה סגל אסף את אנשיו ופקד עליהם להתפרק מנשקם, בנמקו שהמאבק מול יהודים שונה לחלוטין ממאבק מול כובש זר. הוא עצמו נאבק עד סוף ימיו בדרכים מגוונות בהתנהלות הממסד בארץ. אולם העזות-דקדושה שאפיינה אותו העניקה לו יכולת להבחין בין סוגי המאבק השונים.

כדי ללמוד מדמות מסוימת את הגבורה והעזות הנכונות, עלינו לבנות קודם את האישיות שלנו בעבודת ה'

כאשר מנסים להבין מהו הסדר הנכון לרכישת הדמויות בעבודת ה', חשוב שהגיבור, יותר מכולם, יבוא לאחר שלוש הדמויות האחרות. כדי ללמוד מדמות מסוימת את הגבורה והעזות הנכונות, עלינו לבנות קודם את האישיות שלנו בעבודת ה'. לאחר שהרבי מנהיג אותנו ומתווה לנו את הדרך, המשפיע מדריך אותנו בעבודתנו האישית והצדיק מעניק לנו השראה וחום יהודי, אפשר למצוא את הגיבור שלנו ולקבל ממנו את העזות הקדושה והחיובית.

הגבורה שאנו מקבלים מדמות ה'גיבור' מכונה בדברי חז"ל "עזות", אך לא תמיד היא רצויה:

בפתיחת חלק "אורח חיים" ב"טור" מובאת המשנה המפורסמת: "הווי עז כנמר... לעשות רצון אביך שבשמים". מאידך, באותה משנה מובא כי "עז פנים לגיהנם". כך פרעה, העומד ואומר בחוצפה "לא יִדְעֵתִי אֶת ה'", משמש סמל של עזות שלילית ופסולה. לעומתו, משה רבינו שנלחם בו ומכניע אותו, מצטייד

בתכונת העזות החיובית. המתח בין עזות שלילית לזו החיובית מתבטא גם בתכונותינו כעם: מחד אנו "ביישנים", ומאידך אנו מכונים "עזין שבאומות".

עלינו לקנות את מידת הבושה, אך גם להשתמש בעזות בעבודת ה'. לכן, הגיבור שלנו הוא הדמות שממנה אנו שואבים "עזות דקדושה".

הרב יצחק גינזבורג שליט"א סיפר כי דמות הגיבור שלו היא חמיו - ר' משה צבי סגל (ראו מסגרת). הוא היה הראשון לתקוע בשופר במוצאי יום-כיפור בכותל המערבי, בשנת תרצ"א, שבה אסרו הבריטים לעשות זאת. הוא היה חבר בהנהגת האצ"ל והלח"י והקים את הארגון הלוחם הדתי 'ברית החשמונאים'. בקום המדינה, כשהתברר כי היא אינה מושתתת

לסיכום: הגבורה והעזות הן תכונות מורכבות - צריך עזות של קדושה כדי לעבוד את ה' ולממש את רצונו, אך ישנה גם עזות שלילית וחצופה. משום כך, את הגיבור נבחר לאחר שבנינו את העולם הרוחני באמצעות שלוש הדמויות הראשונות.



המאמר מעובד מגיליון נפלאות בשלח תשפ"ג

bit.ly/NI_beshalach_83a

אש יוקדת במאסר

רבי משה צבי הלוי סגל

עליו מאוד, כי הוא היה מגן, כפרקליט, על כל אנשי המחותרת והיה תוקף את השלטון בעוז ובאומץ רב. הם עצרו אותו לפי "חוק מניעת הפשעים"... ד"ר זליגמן היה איש שומר מסורת ובעל קול נעים. מקום תפילתו הקבוע היה בבית-הכנסת ישורון. עתה, בהיותו במעצר, פנה אלי והציע את עצמו לחזן ל"כל נדרי" וליתר חלקי התפילה ביום הכיפורים. מילאתי משאלתו ברצון. ציבור האסירים והעצורים בבית-הסוהר המרכזי בירושלים היה קהל מתפללים נכבד, והעובר לפני התיבה היה החזן המצוין והמשפטן ד"ר זליגמן.



באותו ליל "כל נדרי" ראיתי את יאיר מכונף בפינת חדר התפילה ומחזורו בידו, כשהוא מתפלל מבלי לזוז ממקומו עד תום התפילה. כאשר התפזרו האסירים לתאיהם שאל אותי יאיר: "מה עושים עתה?" אמרתי: "נוהגים ללמוד מסכת יום הכיפורים [יומא]". הוא הציע כי נשב ללמוד את המשניות. פתחנו את המחזורים וקראנו יחד על הכנת הכהן הגדול לפני יום הכיפורים ואת סדר העבודה בעיצומו של יום זה. כשקראנו את המשניות המתארות את עבודת הכהן הגדול, את קריאתו בספר התורה, את תפילתו ואת השם המפורש היוצא מפיו, כשכל העם כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם, ראיתי את התרגשותו העצומה מן התיאור החי של עבודת יום הכיפורים בבית המקדש. יאיר, אשר ניסח את "עיקרי התחייה", קבע את רעיון בניין בית-המקדש מחדש על הר המוריה בפסגת שאיפותיו, כשיא התחייה הלאומית של עם ישראל בארצו.

מתוך יומנו של הרב משה סגל:

באחת הישיבות של מפקדת הלח"י בחודש אלול תרצ"ט (1939), נלכדו כל חברי המפקדה והובאו למעצרים מבודדים ולחדרי צינוק. לאחר תקופת חקירות הובאו אלינו, לתא 48, חמשת חברי המפקדה, ביניהם יאיר (אברהם שטרן). הם היו 'תוספת כוח' לקבוצת עצורי המחותרת הקודמים.

בין שני אסירים, יחזקאל אלטמן וחיים דביר, התגלע סכסוך, אשר כל ניסיון של השלמה ופשרה לא הצליח. הימים ימי שלהי אלול ועלה בדעתי לנצל את ההשראה הרוחנית של הימים האלה כדי לשכן ביניהם שלום והבנה.

נקטתי אמצעי קיצוני. הודעתי כי אם שני אלה לא ישלימו ביניהם לא אבוא בליל "כל נדרי" לחדר תפילה ולא אשתתף בתפילת ליל יום הכיפורים. האנשים נחרדו וניסו להשפיע עלי שלא אעשה זאת, ולא כדאי בגלל ברוגז של שני אנשים להימנע מתפילה בציבור ביום הקדוש, ובייחוד כאשר אני מרכז החיים הדתיים של כל החבורה. אני עמדתי על דעתי והודעתי כי החלטתי לא תשתנה, ורק השלמה בין שניהם תבטל אותה. ובכן, החלו החברים להפעיל לחץ על השניים, שגם הם לא השלימו עם האפשרות שאני לא אשתתף בתפילת יום הכיפורים. כך הסכימו להיפגש בנוכחותי, הושיטו ידיים וחיידשו את ידידותם אשר מני אז לא פסקה.

בין העצורים היה ד"ר זליגמן, יליד בריטניה ובעל דרכון בריטי, אחד מעורכי הדין החשובים בארץ בימים ההם. הממשלה המנדטורית רגזה

(מתוך הספר 'דוד ודוד' - יומנו של לוחם חירות ישראל; הרב משה צבי סגל)

שליחים בדרך

השליחים השונים שבדרך לא רק שאינם מפריעים לו חלילה, אלא הם עצמם נועדו בהשגחה פרטית לחבר אותך לעצמך, וממילא – לרבי שלך. כעת איני חושש להעריך ולייקר תלמידי חכמים אחרים, ואף לקבל מהם. סוף-סוף אני מצליח לשמוע את הזולת שאוחז בבית מדרש אחר, להכיל אותו ולהתחבר אליו. אדרבה, כאשר אני נוהג כך, ב'הפוך על הפוך', אני עוד יותר דבק בדרכו של רבי, שמדגיש את עניין אהבת ישראל וחיבור פנימי ועמוק לזולת. בנוסף, הבנתי שדווקא כאשר אני לא מקנא בפנאטיות לרבי, זה מעיד על כך שאני שלם ושלו בדרך שהוא מתווה לי, ואינני מאוים משיטות אחרות.

יותר מכול, ההבנה של סוגי הדמויות השונים שמשפיעים ומלווים את עובד ה', עזרה לי להתחבר לילדי שלי על מה ומי שהם; להביט להם בעיניים, להתחבר באופן נקי למקום שלהם ולהיות עבורם שליח טוב ומשמעותי בדרך, כמו אלה שה' שלח לי בדרכי ובהתבגרותי. למצוא נקודות השקה בין בתי המדרש השונים ולגלות כיצד הגוונים כולם משלימים אלה את אלה לכדי "מחול צדיקים" שלם והרמוני.

השיעור האמור, שמבוסס כמוכן על השיעור של הרב גינזבורג שהתפרסם ב"נפלאות", תרם לי אישית לשלום עם עצמי, ליכולת לקבל באהבה את הרבדים השונים של נפשי ורוחי, וממילא – גם לשלום ולחיבור עם משפחתי, סביבתי ועם ישראל בכללו. מומלץ!

הכותב נשוי ואב לשבעה, אח במיון שערי צדק

לא נולדתי עם אמונת חכמים, לא גדלתי על 'דמות הצדיק', אבל בחיפושי הרוחני פגשתי אנשי מופת טובים ומתוקים שקידמו, החכימו והאירו לי את הדרך לרבי. תודה לא-ל, מצאתי את הרבי שלי!

השליחים הנפלאים שפגשתי בדרך מגוונים; חלקם חסידים של רבי האהוב, חלקם של בתי מדרש אחרים – מה שמסבך אותי... משום שבטבעי אני טוטאלי ומתמסר לערכים שאני תופס כטובים ונעלים. אך כאשר אני מושפע (לטובה) מחסידים ואנשי מעשה שהם תלמידי רבנים וצדיקים אחרים – נוצר בי קרע בין השפעה זו לבין התמסרותי המוחלטת לרבי ומורי; אני חש מאוים, שאם אפשר לדרכים שונות לחלחל אלי – זה יפגע חלילה בדבקות שלי ברבי ובדרכו, בתורתו ובהנהגותיו.

הקושי אף מחריף בשעה שילדי מתבגרים, ונמשכים לבתי מדרש שונים, ונטיית נפשם היא לאו דווקא לרבי שלי. איך אפשר להכיל זאת ולגלות סובלנות כלפי העניין?

ב"ה, בהשגחה פרטית נתקלתי בשיעור של הרב איתאל גלעדי בשם "הדמויות המשמעותיות בחיי". השיעור – מסדרת 'רואים נפלאות', העוזרת להבין את התוכן והחידוש בעלון 'נפלאות' – מבחין בין ארבעה סוגי דמויות משמעותיות בחיי עובד ה': רבי, משפיע, צדיק וגיבור, ומסביר את התפקיד ואת סוג ההשפעה של כל אחת מהדמויות הללו.

הדברים עשו לי סדר בראש ושקט בלב. הבנתי, כי מי שמקושר באמת לרבו, אזי כל

העלון 'אביטה נפלאות' – מעובד מתוך שיעורים שהתפרסמו בחוברת נפלאות. מדי שבוע יוצאת לאור חוברת נפלאות בת עשרות עמודים, המכילה סיכומים טריים של שיעורים והתוועדויות מהתקופה האחרונה, מאת הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

נפלאות

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

הסכּוּץ כחוכרת 'נפלאות':

❑ כשיש לי חולשה, נפילה, זה גם בהשגחה פרטית. החולשה באה להזכיר לי שיש רק כתובת אחת, לשלוח אותי להתפלל, "שפכי כמים לבך נכח פני ה'".

❑ היצר אומר לי שאפשר להיות יהודי טוב בבית, בבית הכנסת שלי, בלי לצאת לשליחות. בשביל לצאת לשליחות צריך להתגבר על היצר עד שאהפוך את עצמי למישהו שלא נמצא כאן בשביל עצמו אלא בשביל הזולת.
[מתוך השיעור 'שמחת השליחות']

❑ רוחו של משיח נמצאת בכל דור בכלל ישראל, ורק כשעם ישראל יזכה לגאולה רוחו של משיח יתממשו באדם אחד הראוי לכך – מלך המשיח.
[מתוך מדור 'קול שמחה']



חפשו את חוברת נפלאות בבית הכנסת שלכם! לא מצאתם?

מעוניינים להפיץ את חוברות נפלאות המודפסות במקום מגוריכם? הצטרפו כעת: bit.ly/form-ge
itiel@pnimi.org.il | 052-4295164



לקבלת גליון נפלאות בדוא"ל צרו קשר כעת:
bit.ly/news_niflaot
01"ל: itiel@pnimi.org.il

